

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ – BASIC COURT OF MITROVICA

П.бр. 323/2019

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Опште одељење, судија Стефан Милентијевић, у правној ствари тужиоца Љ.П. из Јужне Митровице, чији је пуномоћник Ф.Ш. , адвокат из Јужне Митровице, против тужене О... , чији је заступник А.М. , општински правобранилац, ради исплате јубиларне награде, вредност предмета спора 1.453,73 евра, након одржане главне расправе од дана 02.07.2019. године на којој су били присутни пуномоћник тужиоца и општински правобранилац, дана 10.07.2019. године, донео је,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Љ.П. (Л.Р.) којим је тражио да се обавезе тужена О... , да тужиоцу, на име јубиларне награде, исплати новчани износ у висини од 1.454,73 евра, као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Образложење

Тужилац је у тужби и речима на усменој расправи истакао, да се налази у сталном радном односу у Главном центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ у Митровици, и да је у тренутку подношења тужбе као радник наведене установе остварио право на јубиларну награду, с обзиром да је у том тренутку имао више од 30 година радног стажа. Даље је истакао, да се туженој обраћао захтевом за исплату јубиларне награде у виду три месечне зараде, али како тужена није одговорила на његов захтев, тачније, како није испунила своју обавезу, био је дужан да своје право покуша остварити пред судом. Сматра да му на основу чл. 17 ст. 3 тач. 3 и ст. 4 Секторског колективног уговора припада право на исплату јубиларне награде за 30 година радног стажа, у новчаном износу од 1.454,73 евра. Предложио је да суд усвоји тужбени захтев којим ће обавезати тужену да му на име

јубиларне награде исплати новчани износ од 1.454,73 евра. Трошкове поступка је тражио. Доказе је предложио.

Општински правобранилац је на усменој расправи истакао, да не негира чињеницу да се тужилац налази у радном односу од 1982 године, као и да је тренутно запослен, али да он, као представник О... , оспорава тужбу и тужбени захтев, јер Министарство здравља није туженој обезбедило финансијска средства за исплату јубиларних награда, па из тог разлога, тужена нема финансијске могућности за испуњење те обавезе. Трошкове поступка није тражио.

У циљу утврђивања чињеничног стања суд је извео доказе читањем потврде о радном односу бр. 282 од 04.05.2019. издате од стране Персоналне службе Центра за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“, читањем захтева за исплату јубиларне награде од дана 11.04.2019. године поднетог од стране тужиоца Љ.П. , читањем уговора о раду бр. 266 закљученог дана 01.11.2014. године између тужиоца и тужене и увидом у извод о банковним трансакцијама тужиоца на његовом банковном рачуну у Т... банци од 08.04.2019. године.

Суд је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупне расправе, сходно одредби чл. 8 Закона о парничном поступку утврдио, да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

На основу потврде о радном односу бр. 282 од 04.05.2019. године утврђено је да се тужилац налази у радном односу у Главном центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ у Јужној Митровици, као и да се у радном односу налази од 11.02.1982. године, из чега произилази чињеница да је тужилац у време подношења тужбе имао више од 37 година радног стажа. Чињеница да је тужилац запослен од 1982. године и да се у тренутку одржавања усмене расправе налазио у радном односу у Центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ међу странкама је неспорна, с обзиром да је заступник тужене на усменој расправи децидно навео да те чињенице за тужену нису спорне.

Тужилац није доказао да је од 1982 године долазило до прекида радног односа, нити је у тужби и речима на рочиштима означио тачну годину када је стекао право на јубиларну награду за 30 година радног стажа, већ је само навео да је радни однос засновао 1982. године и да је у тренутку подношења тужбе имао више од 30 година радног стажа, што је утврђено и на основу напред наведених доказа. Сама чињеница да је тужилац од 1982 године био у радном односу је међу странкама неспорна, на основу чега је суд извео закључак да је тужилац у тренутку подношења тужбе имао преко 37 година радног стажа.

На основу захтева за исплату јубиларних награда од дана 11.04.2019. године утврђено је, да је захтеву за судску заштиту од стране тужиоца претходила опомена туженој,

којом је тужилац потраживао исплату јубиларне награде, чиме је стекао право на судску заштиту пред овим судом.

На основу уговора о раду бр. 266 од 01.11.2014. године између тужиоца и тужене, произилази да је последњи послодавац тужиоца у време подношења тужбе управо тужена, коју чињеницу заступник тужене није оспорио приликом усмене расправе.

На основу банковних трансакција на рачуну тужиоца код Т... банке од 08.04.2019. године, утврђено је да збир три последње плате тужиоца износи 1.454,73 евра.

Као спорно у овом поступку поставило се правно питање, да ли на основу овако утврђеног чињеничног стања, произилази основаност тужбеног захтева, односно да ли тужилац има право на јубиларну награду и на њену исплату?

Одредбама Закона о раду није предвиђено право на јубиларну награду и њену исплату, већ је ово право најпре установљено Општим колективним уговором, а затим и Секторским колективним уговором у области здравства.

Одредбама чл. 17 ст. 3 и ст 4 Секторског колективног уговора прописано је да здравствени радници у јубиларним годинама радног стажа добијају јубиларну награду од последњег послодавца и то: за 10 година радног стажа у вредности од једне месечне зараде, за 20 година радног стажа у вредности од две месечне зараде и за 30 година радног стажа у вредности од три месечне зараде и да је последњи послодавац онај који плаћа јубиларну награду. На скоро идентичан начин је и одредбама чл. 52 ст. 1 и ст. 2 Општег колективног уговора, који је у међувремену престао да важи, предвиђено право на јубиларну награду и њену исплату.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац се у радном односу налази од 11.02.1982 године, што говори у прилог томе да је јубиларна, 30 година запослења, па самим тим и право на њену исплату, за тужиоца требало да наступи у 2012. години, да је тада постојао законски или аутономни пропис који би предвиђао право на јубиларну награду и њену исплату. Право на јубиларну награду не остварује се аутоматски навршавањем потребног броја година радног стажа запосленог, већ је неопходно постојање законских или аутономних прописа који ће, предвиђати право на јубиларну награду и њену исплату, у тренутку када запослени оствари одређени број година радног стажа.

Како у периоду када је тужилац навршио 30 година радног стажа није постојао законски, нити било који аутономни пропис који би предвиђао обавезу тужене на исплату јубиларне награде, самим тим и захтев за исплату јубиларне награде истакнут у овом поступку суд сматра неоснованим.

Општим колективним уговором који је ступио на правну снагу 01.01.2015. године, а ни Секторским колективним уговором који је ступио на правну снагу 18.06.2018. године није предвиђена ретроактивна примена одредаба ових уговора који се односе на јубиларну

награду, нити је било којим општим прописом предвиђена ретроактивна примена ових прописа, на основу којих би тужилац стекао право исплату јубиларне награде за јубиларну 30 годину запослења.

Имајући у виду да тужилац није успео у овом поступку, а да опет са друге стране тужена није захтевала да јој противна страна накнади трошкове поступка, суд је одлучио да свака странка сноси своје трошкове.

На основу наведеног, суд је одлучио као у изреци.

СУДИЈА

Стефан Милентијевић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Приштини, а преко овог суда, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.